

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 684

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 octombrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 737 din 31 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural	2-5	5.859. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu	12-13
Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune	6-10	5.898. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
949. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea cuantumului taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 25 noiembrie 2012	11	5.899. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Suceava	14
950. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea specialităților deficitare pentru care se organizează rezidențiat pe post în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice în sesiunea 25 noiembrie 2012	11	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
1.284. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	12	35. — Hotărâre pentru modificarea Procedurilor privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiu, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 265/2011	14-15
		38. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 262/2011 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 737**

din 31 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.136D/2012.

Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 5 iulie 2012, în prezența reprezentantului Ministerului Public, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. În temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei și pentru obținerea de informații suplimentare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 10 iulie 2012, dată la care, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992, a dispus, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, redeschiderea dezbaterilor pentru data de 31 iulie 2012.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 6.817 din 22 iunie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.239 din 22 iunie 2012, **Avocatul**

Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție și al art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Avocatul Poporului arată că ordonanța de urgență criticată, prin care Institutul Cultural Român a fost trecut sub control parlamentar, prin dobândirea de către Senat a unor atribuții legate de organizarea și funcționarea acestuia, încalcă dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, urgența reglementării nu a fost justificată în mod corespunzător de către Guvern și nici nu se poate constata existența unei situații extraordinare, deși Guvernul, prin Nota de fundamentare care a însoțit ordonanța de urgență, a prezentat situația ca fiind una extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată.

Avocatul Poporului mai susține că în cadrul preambulului ordonanței de urgență Guvernul nu face o referire concretă, ci numai una generică la acele stări de lucruri care ar tinde să afecteze sentimentul de apartenență la națiunea română a celor stabiliți, vremelnici, în alte state, și nici care sunt disfuncționalitățile referitoare la modul de organizare și funcționare a Institutului Cultural Român, contrar art. 115 alin. (4) din Constituție.

Avocatul Poporului mai arată că ordonanța de urgență criticată nu operează modificări referitoare la principiile, obiectivele sau atribuțiile Institutului Cultural Român, ci numai modificări și completări ne semnificative de ordin organizatoric și care nu corectează eventuale disfuncționalități care ar fi reprezentat o situație extraordinară și care trebuiau remediate prin ordonanță de urgență de către Guvern.

De asemenea, se susține că nu se poate reține existența unei situații care se abate de la obișnuit sau de la comun, precum nici caracterul anormal și excesiv al unei astfel de situații, care, datorită circumstanțelor excepționale, ar putea impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. În acest sens Avocatul Poporului invocă în susținerea excepției de neconstituționale și jurisprudența Curții Constituționale în materia delegării legislative.

Se mai arată că ordonanța de urgență criticată încalcă și art. 115 alin. (6) din Constituție prin aceea că sunt afectate drepturi prevăzute de Constituție, respectiv dreptul la transparență decizională care rezultă chiar din conținutul tuturor trăsăturilor statului român prevăzute în art. 1 alin. (3) din Constituția României. Astfel, nici statul de drept, democratic și social, nici demnitatea umană, nici dreptatea care reprezintă valori supreme în statul român nu ar putea exista dacă în conținutul lor nu ar fi o latură de transparență decizională, un drept al cetățeanului la transparență decizională.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Președintele Senatului consideră ca fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, întrucât scopul ordonanței de urgență criticate este acela de restabilire a legalității. Astfel, invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență, Președintele Senatului arată că până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012, Institutul Cultural Român funcționa ca o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Președintelui României, prin reorganizarea Fundației Culturale Române. Se mai arată că, potrivit dispozițiilor art. 116 din Constituția României, republicată, organele de specialitate ale administrației publice centrale se pot organiza numai în subordinea Guvernului ori a ministerelor — nicidecum a Președintelui României — sau se pot organiza ca autorități administrative autonome. Având ca reper necesitatea respectării normei constituționale de la art. 116, trecerea Institutului Cultural Român de sub autoritatea Președintelui României sub controlul parlamentar s-a realizat și în vederea respectării dispoziției generale de la art. 111 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia Guvernul și celelalte organe ale administrației publice sunt supuse controlului parlamentar. Așadar, urgența a fost generată de necesitatea restabilirii legalității, Guvernul instituind, în conformitate cu dispozițiile constituționale menționate, trecerea Institutului Cultural Român sub controlul parlamentar al Senatului. De asemenea, modificările și completările aduse Legii nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român și, implicit, a regimului juridic al acestuia au fost generate și de evidente și profunde disfuncționalități care, prin natura lor, s-au constituit într-o situație extraordinară a căror reglementare nu mai putea fi ignorată de Guvern și nici amânată până la adoptarea unei legi pe calea unei proceduri obișnuite. În acest mod a fost evitată o gravă atingere adusă interesului public.

Președintele Camerei Deputaților consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2012 este neconstituțională, întrucât nu există o situație extraordinară și, prin urmare, nu se poate reține nici existența unei situații care se abate de la obișnuit sau comun și care, datorită circumstanțelor extraordinare, ar putea impune adoptarea unor soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. În

susținerea punctului de vedere se face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materia delegării legislative. Președintele Camerei Deputaților mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2012 a fost adoptată cu încălcarea dreptului la transparență care rezultă din conținutul tuturor trăsăturilor statului român prevăzute în art. 1 alin. (3) din Constituție.

Guvernul apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, întrucât prin Legea nr. 356/2003 a fost afectată arhitectura instituțională din România, prin urmare restabilirea ordinii constituționale s-a impus cu caracter de urgență. Astfel, în opinia Guvernului, actul normativ de modificare a Legii nr. 356/2003 nu și-a propus să modifice sau să completeze principiile, obiectivele și atribuțiile Institutului Cultural Român, în condițiile în care problemele constatate și disfuncționalitățile instituției aveau alte cauze, respectiv:

— nerespectarea cadrului constituțional prin funcționarea unei instituții autonome care nu era supusă controlului parlamentar, ceea ce constituia o gravă abatere de la principiile constituționale, necesitând măsuri urgente de intrare în legalitate;

— disfuncționalitățile în organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, constatate prin rapoartele Curții de Conturi, precum și necesitatea consolidării și amplificării, sub diferite forme, a relațiilor culturale cu comunitățile românești de peste hotare, în scopul păstrării și perpetuării identității naționale, deziderat de o importanță deosebită în contextul fenomenului de globalizare inclusiv culturală.

În vederea respectării legalității și a unui control asupra politicilor Institutului Cultural Român din partea organului legiuitor, depozitar al suveranității naționale, reținându-se rolul Senatului României, în calitate de Cameră decizională pentru adoptarea proiectelor de legi și propunerilor legislative în domeniul politicii externe, în cadrul căreia funcționează comisii permanente în acest domeniu, precum Comisia pentru politica externă, Comisia pentru afaceri europene și Comisia Românilor de Pretutindeni, s-a hotărât trecerea Institutului Cultural Român de sub autoritatea Președintelui României sub cea a Senatului României.

În ceea ce privește susținerile Avocatului Poporului referitoare la ignorarea dreptului la transparență, Guvernul arată că, potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune pe site-ul propriu, să îl afișeze la sediul propriu într-un spațiu accesibil publicului și să îl transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Însă, art. 6 alin. (9) din legea menționată instituie o excepție de la procedura efectuării transparenței decizionale, caz în care adoptarea de către Guvern a ordonanțelor de urgență nu impune efectuarea procedurii transparenței decizionale prevăzute de această lege.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului,

raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 14 iunie 2012.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă.

Curtea reține că în prezenta cauză criticile formulate privesc aspecte de neconstituționalitate extrinsecă, constând în încălcarea exigențelor constituționale în materie de delegare legislativă. Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. Așadar, Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

Curtea, referindu-se la situația extraordinară, de care depindea legitimitatea constituțională a adoptării unei ordonanțe de urgență, a statuat că aceasta este definită în raport cu necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. În acest sens, a se vedea Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005. De asemenea, Curtea reține că, în aplicarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4), determinarea concretă a „situațiilor extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată” aparține Guvernului, sub condiția motivării urgenței în cuprinsul ordonanței.

În prezenta cauză, din preambulul ordonanței de urgență reiese faptul că Guvernul a recurs la această procedură legislativă „având în vedere necesitatea consolidării și amplificării, sub diferite forme, a relațiilor culturale cu comunitățile românești de peste hotare, în scopul păstrării și perpetuării identității naționale, deziderat de o importanță deosebită în contextul fenomenului de globalizare, inclusiv culturală [...]”, precum și „având în vedere dispozițiile art. 116 din Constituția României, republicată, care reglementează structura administrației publice centrale, respectiv ministerele, organizate în subordinea Guvernului, și alte organe de specialitate care se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome și ținând cont de dispoziția generală de la art. 111 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia Guvernul și celelalte organe ale administrației publice sunt supuse controlului parlamentar [...]”. Institutul Cultural Român are drept scop reprezentarea, promovarea și protejarea culturii și civilizației naționale în țară și în străinătate,

iar prin ordonanța de urgență criticată acesta se reorganizează ca autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, sub control parlamentar, măsura propusă având ca reper dispozițiile constituționale ale art. 116 privind structura administrației publice centrale de specialitate. Neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanța de urgență criticată, în opinia Guvernului, ar conduce la „prelungirea efectelor profund negative ale unor stări de lucruri care tind să afecteze, cu titlu de permanență, sentimentul de apartenență la națiunea română a celor stabiliți, vremelnici, în alte state, iar, pe de altă parte, la menținerea unor disfuncționalități referitoare la modul de organizare și la funcționarea Institutului Cultural Român.”

În continuare, Curtea urmează să analizeze relevanța motivelor invocate de Guvern în adoptarea ordonanței de urgență criticate, prin prisma jurisprudenței sale.

Curtea reține că Institutul Cultural Român a fost înființat prin Legea nr. 356/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 23 iulie 2003, ca instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, sub autoritatea Președintelui României, prin reorganizarea Fundației Culturale Române și a Editurii Fundației Culturale Române, având drept scop reprezentarea, promovarea și protejarea culturii și civilizației naționale în țară și în străinătate.

Astfel cum rezultă și din Programul de guvernare 2012, prevăzut în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 15/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 7 mai 2012, Guvernul și-a propus promovarea unui set de măsuri, inclusiv în domeniul cultural, precum promovarea actului cultural și a valorilor românești.

Cum acest obiectiv este realizat și prin intermediul Institutului Cultural Român, potrivit legii de funcționare, care, până la adoptarea ordonanței de urgență criticate, funcționa ca instituție publică de interes național în subordinea Președintelui României, Guvernul a intervenit pe plan legislativ pentru reglementarea, într-un termen cât mai scurt posibil, a cadrului normativ de funcționare a acestuia.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, ordonanța de urgență nu constituie o alternativă aflată la discreția Guvernului, prin care acesta și-ar putea încălca obligația sa constituțională de a asigura, în vederea îndeplinirii programului său de guvernare, reglementarea prin lege, de către Parlament, a relațiilor ce constituie obiectul acestei reglementări.

Însă, Curtea reține că scopul urmărit prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 este justificat prin dispozițiile art. 116 din Constituția României, care vizează structura administrației publice centrale, respectiv ministerele, organizate în subordinea Guvernului, și alte organe de specialitate. Potrivit textului constituțional invocat, ultimele se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome.

Examinând acest motiv invocat de Guvern, Curtea constată pe de o parte că dispozițiile constituționale ale art. 116 prevăd că organele de specialitate se pot organiza în subordinea

Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome, iar potrivit art. 102 alin. (1) coroborat cu art. 111 Guvernul exercită conducerea generală a administrației publice, cu excepția autorităților autonome aflate sub control parlamentar. Ca o consecință a acestor prevederi constituționale, Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, nu conține vreo dispoziție potrivit căreia în subordinea Președintelui României se pot organiza instituții publice de interes național având natura juridică a unor autorități publice autonome. Având în vedere cele de mai sus, rezultă că modul de reglementare a cadrului juridic de funcționare al Institutului Cultural Român conținea un viciu de neconstituționalitate.

Verificarea constituționalității unei dispoziții legale se face de către instanța de contencios constituțional în condițiile stabilite de Constituție și de Legea nr. 47/1992. Însă, nimic nu împiedică Parlamentul sau Guvernul ca în cazul constatării unei neregularități de ordin constituțional în cuprinsul unui act normativ să intervină în vederea remedierii acesteia prin adoptarea unui act normativ corespunzător, chiar și pe calea delegării legislative.

Așadar, Curtea observă că intenția legiuitorului delegat, așa cum rezultă din adoptarea normei legale criticate și din motivația acestei măsuri, a fost aceea de a reacționa prompt pentru apărarea unui interes public. Este adevărat că autoritățile administrative autonome se înființează prin lege organică, iar statutul lor se poate modifica tot prin lege organică, însă, astfel cum s-a reținut și în Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, situația extraordinară ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru protejarea unui interes public poate reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice prin intermediul ordonanței de urgență, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în

vedere ar fi afectat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției. De altfel, și prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării prin ordonanță în domenii rezervate legii organice nu este aplicabilă ordonanței de urgență a Guvernului.

Așa fiind, Curtea constată că în prezenta cauză ordonanța de urgență criticată nu conține niciun viciu extrinsec de neconstituționalitate, întrucât prin natura și finalitatea lor măsurile privind funcționarea și organizarea Institutului Cultural Român prevăzute de ordonanța de urgență criticată au caracter de necesitate și de urgență, fiind luate pentru protejarea unui interes social și instituțional major. De altfel, și jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 584 din 13 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 6 iulie 2007) cu privire la delegarea legislativă pe calea ordonanțelor de urgență este constantă.

Prin urmare, Curtea constată că adoptarea reglementării criticate pe calea unei ordonanțe de urgență îndeplinește exigențele constituționale impuse de art. 115 alin. (4).

Cu privire la susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la „dreptul la transparență decizională”, Curtea constată că Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 3 februarie 2003, reglementează obligația de transparență ca obligație a autorităților administrației publice de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședințelor publice. În consecință, Curtea reține că invocarea art. 115 alin. (6) din Constituție nu este relevantă, nefiind indicat vreun drept sau o libertate fundamentală afectată în sensul celor reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2012 privind unele măsuri în domeniul cultural, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrați-asistenți,
Andreea Costin
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 783

din 26 septembrie 2012

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

1. Cu Adresa nr. 16/476 din 30 august 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnul Mircea-Nicu Toader, a trimis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. I) din Constituție, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.486 din 30 august 2012 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.314L/2012.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile unui număr de 70 de deputați, și anume: Mircea-Nicu Toader, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Tinel Gheorghe, Ioan-Nelu Botiș, Viorel Balcan, Sulfina Barbu, Doinița-Mariana Chircu, Valeriu Alecu, Dan-Radu Zătreanu, Adrian Henorel Nițu, Cornel Ghiță, Marius-Sorin Göndör, Claudia Boghicevici, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Ștefan Seremi, Mihai Doru Oprișcan, Sorin Andi Pandeale, Ioan Bălan, Lucian Nicolae Bode, Sever Voinescu-Cotoi, Răzvan Mustea-Șerban, Ioan Oltean, George Ionescu, Mihai Stroe, Toader Ștroian, Mihai Cristian Apostolache, Roberta Alma Anastase, Florin Serghei Anghel, Cristian-Ion Burlacu, Dan Mihai Marian, Zanfir Iorguș, Vasile Gherasim, Nicușor Păduraru, Victor Boiangiu, Costică Canacheu, Adrian Rădulescu, Adrian Florescu, Adrian Bădulescu, Teodor-Marius Spînu, Daniel Buda, Alin Augustin Florin Popoviciu, Alin Silviu Trășculescu, Stelică Iacob Strugaru, Constantin Dascălu, Neculai Rebenciuc, Stelian Ghiță-Eftemie, Gheorghe Ialomițianu, Elena Gabriela Udrea, Constantin Chirilă, Gabriel-Dan Gospodaru, Marius Cristinel Dugulescu, Cornel Știrbeț, Gabriel Andronache, Mircea Marin, Petru Călian, Postolachi Florin, Cristian Petrescu, Iulian Vladu, Raluca Turcan, Carmen Axenie, Cristian Alexandru Boureau, Constantin Severus Militaru, Gelu Vișan, Cezar-Florin Preda, Petru Movilă, Valerian Vreme, Gheorghe Albu, Monica Maria Iacob-Ridzi și Mihaela Stoica.

2.1. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se apreciază că Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție referitoare la principiul statului de drept, respectiv obligativitatea respectării legii.

În acest sens, se arată că plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, potrivit prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv ai Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament. Or, plenul reunit al Parlamentului, în cauza de față, nu a votat propunerile de membri înaintate de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, grup căruia i se cuvenea, conform configurației politice și ponderii sale în Parlament, un număr de 3 locuri de titulari și 3 de supleanți. De altfel, în cele două comisii pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă ale celor două Camere ale

Parlamentului au fost audiați pentru nominalizare doar candidații propuși de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, Partidului Național Liberal, Uniunii Democrate Maghiare din România și Uniunii Naționale pentru Progresul României, astfel încât a fost înaintată spre aprobarea plenului Parlamentului lista cuprinzând doar numele acestor candidați.

În consecință, se apreciază că hotărârea criticată încalcă „dominația legii și a dreptului” și, implicit, principiul statului de drept.

În final, autorii sesizării de neconstituționalitate mai evidențiază faptul că majoritatea parlamentară are posibilitatea constituțională de a modifica sau completa legea, dar este obligată să respecte conținutul normativ al legii în vigoare atunci când o aplică. Or, atitudinea de ignorare a legii este contrară principiilor constituționale referitoare la statul de drept și la respectarea legilor, ceea ce atrage de altfel neconstituționalitatea hotărârii contestate.

2.2. Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

2.2.1. **Președintele Camerei Deputaților**, prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1/1.558/VZ din 18 septembrie 2012, a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, în care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă.

În acest sens, se arată că, în urma modificării aduse Legii nr. 47/1992 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012, Curtea nu mai este competentă să se pronunțe asupra constituționalității hotărârilor Parlamentului. Este invocată și Decizia Curții Constituționale nr. 727 din 9 iulie 2012, prin care s-a stabilit că sunt supuse controlului de constituționalitate numai acele „hotărâri ale Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale”, fiind excluse, pe cale de consecință, alte hotărâri cu caracter normativ, precum și hotărârile cu caracter individual. În același sens este invocată și Decizia nr. 799 din 17 iunie 2011.

În final, se conchide că hotărârea criticată, vizând numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, are caracter individual și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca inadmisibilă.

2.2.2. **Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.**

2.3. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 25 septembrie 2012, Curtea Constituțională, având în vedere cele consemnate în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 57 din 6 iulie 2012, cu privire la decizia Comitetului liderilor grupurilor parlamentare în legătură cu desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, a solicitat secretarului general al Camerei Deputaților comunicarea unei copii după decizia adoptată sau stenograma întâlnirii Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, după caz, care a avut loc la data de 25 iunie 2012, după epuizarea ordinii de zi a ședinței Biroului permanent al Camerei Deputaților.

Prin Adresa nr. 51/4.021 din 25 septembrie 2012, secretarul general al Camerei Deputaților a comunicat faptul că nu există nicio stenogramă a vreunei întâlniri a Comitetului liderilor grupurilor parlamentare și nici nu deține vreo decizie scrisă sau vreun protocol a acestuia înregistrate la Secretariatul general al Camerei Deputaților privind negocierea pentru stabilirea candidaturilor pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, lucrările și documentele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012, precum și dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

3. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 27 iunie 2012, care are următorul cuprins:

„În temeiul prevederilor art. 19 și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 26 iunie 2012, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 26 iunie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

ANEXĂ

COMPONENTA

Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

I. Membri titulari	II. Membri supleanți
Jugănanu Anne Rose-Marie	Ristea Luminița Violeta
Brînzan Claudiu	Cernea Mihai Andrei
Nițulescu Cristian	Arhire Vasile
Săftoiu Claudiu	Drăgan Dida
Hossu Longin Lucia	Bârsan Daniela
Radu Irina	Iancu Cristina
Nagy Zoltán Levente	Rostás-Péter István
Nicolicea Nicoleta	
Surugiu Romina-Gabriela	
Tufeanu Gabriel	Oblu Marius-Costel
Nicolau Valentin	Rădulescu Mihai
Burtea Sorin	Popescu Ioana Cătălina
Cornea Raico	Ghiță Andreea-Julika”

4. Prevederile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Totodată, se arată că hotărârea criticată încalcă art. 19 alin. (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999, potrivit căruia:

„(2) Listele de candidați se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, după cum urmează:

a) grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament;

b) Președintele României, pentru un loc;

c) Guvernul, pentru un loc;

d) personalul angajat al fiecărei societăți desemnează, prin vot secret, candidații pentru două locuri, în cadrul unui scrutin organizat de conducerea societății respective;

e) grupurile parlamentare ale minorităților naționale, pentru un loc”.

În realitate, din motivarea sesizării de neconstituționalitate Curtea constată că autorul acesteia are în vedere numai art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994.

5.1. Înainte de a proceda la analiza propriu-zisă a criticilor de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța asupra următoarelor probleme prealabile:

— dacă sesizarea instanței constituționale a fost realizată cu îndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute de Legea nr. 47/1992;

— dacă hotărârile Parlamentului intră sub incidența competenței *ratione materiae* a instanței constituționale;

— dacă hotărârile Parlamentului, indiferent de caracterul acestora, pot face obiect al controlului de constituționalitate;

— dacă norma de referință poate fi una infraconstituțională raportată la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție;

— dacă prezenta sesizare de neconstituționalitate a fost formulată de către subiectele de drept prevăzute de lege.

5.1.1. Sub aspectul legalității sesizării, Curtea reține că, deși sesizarea de neconstituționalitate a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective”, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, Decizia nr. 729 din 9 iulie 2012, Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012, și Decizia nr. 735 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012). În consecință, Curtea a fost legal investită cu prezenta sesizare de neconstituționalitate.

5.1.2. Atribuția Curții Constituționale de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului a fost introdusă prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010. Această atribuție a fost conferită prin lege organică, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, aflându-și sediul în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010.

La data de 19 iunie 2012 a fost adoptată Legea pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, lege care viza eliminarea, din cuprinsul art. 27 alin. (1), a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, asupra cărora Curtea Constituțională avea competența a se pronunța. La data de 27 iunie 2012, Curtea a fost sesizată cu o obiecție de neconstituționalitate a acestei legi în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate reglementat de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și, în cursul soluționării acesteia, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iulie 2012, prin care au fost modificate prevederile alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992, în același sens în care dispuneau și prevederile Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992, aflate pe rolul Curții Constituționale pentru exercitarea controlului *a priori* de constituționalitate.

Prin Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și a constatat că „soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională”.

Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”.

Astfel, chiar dacă, în mod formal, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 era încă în vigoare, Curtea, prin Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 12 iulie 2012, și Decizia nr. 729 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012, a stabilit: „Concluzia firească ce poate fi desprinsă în urma analizării întregului context juridic al momentului, astfel cum a fost expus mai sus, nu poate fi, în sens constituțional, decât aceea a interpretării și aplicării normelor juridice în vigoare în acord cu deciziile Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unor prevederi legale și în conformitate cu efectele juridice specifice acestor decizii.

Așa fiind, pentru menținerea stării de constituționalitate a cadrului legislativ în vigoare și incident în cauza de față, rezultă că instanța de contencios constituțional se poate pronunța asupra hotărârilor Parlamentului «care afectează valori și principii constituționale»”.

În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizau Hotărârea Camerei Deputaților nr. 25/2012 privind revocarea doamnei Roberta Alma Anastase din funcția de președinte și de membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, Hotărârea Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului Vasile Blaga, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012, și Hotărârea Parlamentului României nr. 32/2012 pentru revocarea domnului Gheorghe Iancu din funcția de Avocat al Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iulie 2012, nu au fost respinse ca inadmisibile pe motiv că instanța constituțională nu avea competența de a cenzura hotărârile plenului Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului — chiar dacă, astfel cum mai înainte s-a menționat, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 era,

în mod formal, încă în vigoare—, ci pe motiv că acestea nu afectau, prin obiectul și efectul lor juridic, valori și principii constituționale.

Mai mult, prin Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, nepublicată încă, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2012, stabilind că această ordonanță de urgență este neconstituțională, încălcând art. 115 alin. (6) din Constituție. Întrucât deciziile pronunțate de instanța constituțională îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, rezultă că în momentul de față sunt aplicabile pe deplin dispozițiile Legii nr. 177/2010, competența Curții fiind, astfel, reîntregită.

În consecință, competența *ratione materiae* a Curții Constituționale include și controlul de constituționalitate exercitat asupra hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului.

5.1.3. Prin Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Curtea a reținut că textul art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ ori individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile.

Totodată, Curtea a reținut și prin deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, că „pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional”. Prin deciziile menționate, Curtea a făcut o distincție clară între hotărârile care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, pe de o parte, și hotărârile care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, pe de altă parte.

5.1.4.1. În privința hotărârilor care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, instanța constituțională a stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate astfel formulată, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte; așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Desigur, invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă.

În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită

autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

5.1.4.2. Ținând cont de considerentele de la punctul 5.1.4.1, prin Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, instanța constituțională a reținut că autoritatea publică vizată prin hotărârea criticată, și anume Consiliul Național al Audiovizualului, nu este una de rang constituțional. Prin urmare, nereferindu-se la o instituție de rang constituțional, hotărârea criticată poate fi cenzurată numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.

Astfel, în precedent, Curtea a stabilit că din moment ce critica autorilor sesizării de neconstituționalitate vizează încălcarea unor valori, reguli sau principii constituționale expres menționate, aceștia invocă, în mod efectiv, prevederile Constituției ca norme de referință, ceea ce echivalează cu faptul că sesizarea de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de Curtea Constituțională.

5.1.4.3. În cauza de față, Curtea observă că autorul sesizării invocă încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994. Cu alte cuvinte, este vizată încălcarea unor texte constituționale ca urmare a încălcării unui text legal. Prin urmare, sarcina Curții este aceea de verificare mai întâi a conformității procedurii de adoptare a hotărârii cu exigențele legii, ca mai apoi să raporteze această concluzie la textele constituționale invocate.

Potrivit celor enunțate la punctul 5.1.4.1, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

Art. 31 alin. (5) din Constituție prevede *in terminis* că „Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”.

Art. 1 și 2 din Legea nr. 41/1994 prevăd că Societatea Română de Televiziune este o persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. **Chiar dacă denumirea persoanei juridice, mai precis forma de organizare a serviciului public de televiziune, nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta îl prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție.** Totodată, controlul parlamentar asupra acesteia, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției.

Prin urmare, datorită faptului că existența acestui serviciu public este prevăzută de art. 31 alin. (5) din Constituție, se conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea acestuia pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

5.1.5. Întrucât atât în cuprinsul sesizării de neconstituționalitate, cât și al adresei de înaintare se face referire la „sesizarea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal”, cât și la „deputații din cadrul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal”, Curtea reține că sesizarea a fost formulată de Grupul parlamentar al Partidului

Democrat Liberal din Camera Deputaților, fiind semnată de liderul acestuia, domnul Mircea-Nicu Toader, conform art. 14 alin. (2) lit. c) din Regulamentul Camerei Deputaților, semnăturile celorlalți deputați prezentate în anexă având mai degrabă rolul de a sprijini acțiunea grupului parlamentar reprezentată de liderul acestuia.

5.2. În consecință, Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și al dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost legal sesizată să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012.

6. Examinând criticile propriu-zise de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

6.1. Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, **s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotriva, 9 voturi pentru și 2 abțineri.**

Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale.

La finalul audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotriva și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un **aviz favorabil** pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.

6.2. Așadar, Curtea reține că **în privința candidaților nominalizați la nivelul grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere** nu au fost audiați la comisiile de specialitate și cei propuși de Partidul Democrat Liberal, astfel încât lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune nu i-a cuprins și pe aceștia. Desigur, o atare neregularitate putea fi acoperită prin votul plenului reunit al celor două Camere în sensul completării listei potrivit configurației politice și ponderii grupurilor parlamentare în Parlament, **însă, în cauza de față, acest lucru nu s-a întâmplat.** Mai mult, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului a respins cererea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal „de retrimiteră la comisia a raportului” în vederea audierii candidaților propuși de partidul menționat, cu 221 de voturi împotriva și 28 de voturi pentru. Așadar, plenul reunit a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită, deși avea competența de a infirma hotărârea luată în comisiile de specialitate.

De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că aceste comisii permanente sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012).

Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, „nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbatere publică” (Decizia nr. 209 din 7 martie 2012 și Decizia nr. 307 din 28 martie 2012).

6.3. Prin hotărârea adoptată, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului a încălcat în mod vădit dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind a fi ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament.

Ca urmare, Curtea reține că încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede că respectarea legilor este obligatorie. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constituție.

Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

7. Cu privire la efectele juridice pe care prezenta decizie le produce, Curtea reține următoarele:

7.1. Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al Societății Române de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 26 septembrie 2012 și la ea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind stabilirea cuantumului taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 25 noiembrie 2012

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. C.V. 4.454 din 1 octombrie 2012, în temeiul dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, și ale Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Cuantumul taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 25 noiembrie 2012, se stabilește la suma de 500 lei (RON)/participant.

(2) Taxa se va plăti în contul IBAN nr. RO85TREZ7005003XXX000092, CUI 4266456, DTMB (Direcția de Trezorerie a Municipiului București), beneficiar Ministerul Sănătății, adresa: str. Cristian Popișteanu nr. 1—3, sectorul 1, municipiul București, cod 010024.

Art. 2. — (1) Sumele încasate din plata taxelor se fac venit la bugetul Ministerului Sănătății și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor de personal și materiale necesare susținerii concursului de rezidențiat.

(2) Din sumele încasate o cotă de maximum 80% se va repartiza universităților de medicină și farmacie din București, Craiova, Cluj-Napoca, Iași, Târgu Mureș și Timișoara, în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de organizarea concursului de rezidențiat.

(3) Repartizarea sumelor între universități se va face proporțional cu numărul de candidați care susțin concursul în centrul universitar respectiv și nota de calcul estimativ privind cheltuielile ocazionate de organizarea concursului de rezidențiat, însușită sub semnătură de rector.

(4) Ministerul Sănătății va încheia contracte cu universitățile de medicină și farmacie prevăzute la alin. (2), contracte pe baza cărora se stabilesc atât obligațiile și responsabilitățile părților, cât și sumele ocazionate de cheltuielile de organizare și desfășurare suportate din taxa de înscriere la concurs.

Art. 3. — Direcția generală resurse umane și certificare și Direcția generală economică din Ministerul Sănătății, respectiv universitățile de medicină și farmacie din București, Craiova, Cluj-Napoca, Iași, Târgu Mureș și Timișoara vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

București, 1 octombrie 2012.
Nr. 949.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind stabilirea specialităților deficitare pentru care se organizează rezidențiat pe post în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice în sesiunea 25 noiembrie 2012

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. C.V. 4.455 din 1 octombrie 2012, în temeiul prevederilor art. 18 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilesc specialitățile deficitare pentru care se organizează rezidențiat pe post în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice în sesiunea 25 noiembrie 2012, după cum urmează: anestezie și terapie intensivă, boli infecțioase, chirurgie cardiovasculară, epidemiologie, farmacie clinică, hematologie, medicină de laborator, medicină de urgență, neonatologie, neurochirurgie,

oncologie medicală, ortopedie și traumatologie, psihiatrie, psihiatrie pediatrică, radiologie și imagistică medicală, radioterapie și recuperare, medicină fizică și balneologie.

Art. 2. — Direcția generală resurse umane și certificare va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

București, 1 octombrie 2012.
Nr. 950.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale**

În baza prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 36 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 14 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 8, punctul 9 va avea următorul cuprins:**

„9. plata arieratelor definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 1 octombrie 2012.

Nr. 1.284.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 9 din 14 august 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular evaluată în perioada 30 aprilie — 13 august 2012,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor”, cu sediul în comuna Corbeanca, satul Ostratu, Str. Platanului nr. 5, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal și prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2012 — 2013.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu este monitorizată

și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația „Paradisul Copiilor” din comuna Corbeanca, unitatea de învățământ preuniversitar particular

acreditată Grădinița „Paradisul Copiilor” din satul Ostratu, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 26 septembrie 2012.
Nr. 5.859.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 10 din 29 august 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 28 noiembrie 2011 — 29 august 2012,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor”, cu sediul în municipiul Focșani, str. Predeal nr. 20bis, județul Vrancea, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal și prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Vrancea, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația Surorilor de Caritate „Principele de Palagonia” din municipiul Focșani, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Centrul Educativ de Zi „Maria Ajutorul Copiilor” din municipiul Focșani, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Vrancea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 27 septembrie 2012.
Nr. 5.898.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”,
domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională
„asistent medical generalist”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Suceava**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 10 din 29 august 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 28 noiembrie 2011—29 august 2012,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Christiana”, cu sediul în municipiul Suceava, Str. Scurtă, județul Suceava, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Suceava este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în

colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Suceava, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Suceava, Inspectoratul Școlar al Județului Suceava și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Ecaterina Andronescu

București, 27 septembrie 2012.

Nr. 5.899.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Procedurilor privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 265/2011**

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (3) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 19 septembrie 2012, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Procedurile privind acordarea de excepții de la vechimea în activitatea financiar-contabilă și de la testul de cunoștințe în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor

Financiari din România nr. 265/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 11 ianuarie 2012, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) o pondere de peste 50% din disciplinele care se predau la master să o aibă disciplinele în audit financiar, audit intern, fiscalitate și control de gestiune, 50% — contabilitate și alte discipline;

c) forma de învățământ a programului de master trebuie să fie învățământ de zi, învățământ la distanță sau cu frecvență redusă;”.

2. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În cazul respingerii solicitării de exceptare, Camera va restitui solicitantului 75% din taxa pentru echivalarea testului de acces la stagiul, în ceea ce privește echivalarea și înscrierea la stagiul în activitatea de audit financiar.”

3. La articolul 14, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) forma de învățământ a programului de master trebuie să fie învățământ la zi, învățământ la distanță sau cu frecvență redusă;”.

4. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Dosarul va fi analizat de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiați, care va aproba sau va

respinge dosarul. Rezultatul va fi comunicat solicitantului în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data depunerii dosarului. Termenul de contestație referitor la respingerea cererii este de 10 zile de la comunicare, cu termen de soluționare de maximum 30 de zile lucrătoare de la momentul depunerii contestației. În cazul respingerii dosarului, Camera va restitui solicitantului 75% din taxa pentru echivalarea testului de acces la stagiul, în ceea ce privește echivalarea și înscrierea la stagiul în activitatea de audit financiar.”

5. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Persoanele prevăzute la art. 26 vor achita o singură taxă, și anume taxa pentru echivalarea testului de acces la stagiul, în ceea ce privește echivalarea și înscrierea la stagiul în activitatea de audit financiar.”

Art. II. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiați va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 19 septembrie 2012.
Nr. 35.

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 262/2011 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

— art. 15 alin. (3) și art. 62 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 19 septembrie 2012, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 262/2011 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 13 decembrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) pentru auditorii financiari persoane fizice cu calificativ B, C sau D: 1.100 lei;

e) pentru auditorii financiari persoane fizice care nu au efectuat pregătirea profesională:

e¹) pentru persoane fizice active: 1.100 lei;

e²) pentru persoane fizice nonactive: 550 lei.”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederea de la alin. (2) lit. e) se aplică exclusiv pentru anul 2012.”

3. La articolul 2, după litera b) se introduc trei noi litere, literele c)—e), cu următorul cuprins:

„c) pentru auditorii financiari persoane fizice cu calificativ B, C sau D: 600 lei până la 31 martie, respectiv 500 lei până la 30 septembrie;

d) pentru auditorii financiari persoane fizice active care nu au efectuat pregătirea profesională: 400 lei până la 31 martie, respectiv 700 lei până la 30 septembrie;

e) pentru auditorii financiari persoane fizice nonactive care nu au efectuat pregătirea profesională: 200 lei până la 31 martie, respectiv 350 lei până la 30 septembrie;”.

4. La articolul 2, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile de la alin. (1) lit. d) și e) se aplică exclusiv pentru anul 2012.”

5. La articolul 5 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) taxa de înregistrare în Registrul auditorilor financiari care auditează situațiile financiare ale entităților reglementate și

supravegheate de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în sumă de 600 lei;”.

6. La articolul 5 alineatul (1), litera f) se abrogă.

7. La articolul 6 alineatul 1, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) cotizație fixă anuală pentru menținerea în registrul stagiariilor aflați în perioada legală de susținere a examenului: 450 lei.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 19 septembrie 2012.
Nr. 38.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

